

1 Petrus 2:18-25

Toen ik het tekstgedeelte van vandaag doorlas moest ik denken aan een liedje van de Drentse zanger Daniël Lohues. Deze zanger zingt altijd in het dialect en soms slaat hij met zijn liedjes de spijker op z'n kop.

*Aordig doen tegen mensen die niet aordig doen
Want die benn aordigheid 't hardste neudig
Harder as wij
't Warkt, 't komp bij joe terugge
Oogsten ku'j pas doen a'j eerst wat zeijen
En vergeet ok niet, al die onaordige mensen
Ze benn zo worden zunder 't te wullen
Nuum mij mar 'n dromer
Num mij mar naïef
Mar as de hiele wereld metdöt
Wordt iederiene lief*

Voor zover ik weet is Daniël Lohues geen christen, maar het principe waar hij in dit liedje over zingt is wel een christelijk principe: Doe aardig tegen mensen die niet aardig doen. Beantwoordt het kwade met het goede. Het komt precies overeen met wat Jezus al in de Bergrede aangaf: *Heb uw vijanden lief, doet wel degenen, die u haten, zegent wie u vervloeken; bidt voor wie u smadelijk behandelen. Slaat iemand u op uw rechterwang, keer hem ook de andere toe, neemt iemand u uw mantel af, laat hem ook het hemd nemen.....zal iemand u voor één mijl pressen, ga er twee met hem . (Luk. 6:27, Matt. 5:39).*

Tussen twee haakjes, Jezus heeft het hier bij dat slaan op de rechterwang niet over een kaakslag, maar over een beledigende klap met de buitenkant van de rechthand op de rechterwang van de ander. Jezus zegt niet 'laat je maar in elkaar slaan'. Hij zegt wel 'als iemand jou een beledigende tik geeft, keer dan de andere wang toe'. Het andere voorbeeld 'prest iemand je voor één mijl, ga er dan twee met hem' gaat over een Romeinse soldaat die het recht had om een Jood één mijl zijn bagage te laten dragen. Dat gebeurde waarschijnlijk ook met Simon van Cyrene, die door de Romeinse soldaten gedwongen werd het kruis van Jezus te dragen. De Joden hebben dat altijd als ontierend ervaren om met de bagage van een Romeins soldaat

te moeten sjouwen. Je liep geen stap extra. Jezus zegt nu dat je juist iets extra's moet doen. Hij vraagt één mijl, ga er dan twee. Om met Lohues te spreken: *Aordig doen tegen mensen die niet aordig doen.*

En daar heeft Petrus het ook over als hij in 1 Petrus 2 de huisslaven aanspreekt. Een huisslaaf is een slaaf die niet op het land werkt, maar bij zijn meester in huis. Daarom zal hij ook wel meer met zijn meester te maken hebben dan een slaaf die op het land werkt. De bijbel gebruikt voor meester of heer meestal hetzelfde woord dat ook wel voor de Heer Jezus gebruikt wordt, nl. het Griekse woord kurios. Maar hier wordt het woord despotès gebruikt. Hiervan afgeleid is ons nederlandse woord 'despoot' dat zoiets als 'tiran' betekent. Die betekenis benadrukt heel sterk de machtsverhouding. In feite is de slaaf het bezit van zijn heer. Nu zal het ongetwijfeld zo zijn geweest dat heel veel van die meesters niet bepaald vriendelijk waren voor slaven en zich ook als een tiran, een despoot gedroegen. En vanwege de machtsverhouding had de slaaf ook niet veel in te brengen. In de kerk van de eerste eeuw kwamen veel slaven voor die zich bekeerd hadden tot het christelijk geloof en dan kan het maar zo voorkomen dat je als christelijke slaaf te maken hebt met een niet-christelijke meester, die zich ook nog onredelijk gedroeg. Petrus roept nu deze slaven op om goed te doen, ook als hun meester onredelijk is. Weest onderdanig aan je verkeerde meester. Wie het kwade met het goede beantwoordt geeft een enorm getuigenis af. Net als degene die de andere wang toekeert of een tweede mijl gaat. Omdat je anders doet dan je meester verwacht, kan het zelfs zo zijn dat je hem voor Christus wint. Maar ook als de meester zich niet bekeert is het een eer dat je lijden moet verdragen omdat je goed doet. Als een slaaf terecht te lijden heeft omdat hij straf verdiend heeft, daar is geen eer aan. Maar als je lijden moet omdat je goed doet dan is dat een eer. Dat is immers ook met de Here Jezus gebeurd. Het lijden van Christus is in de eerste plaats Gods manier om verzoening tot stand te brengen tussen God en mens. Hij heeft onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht. Zijn striemen brachten ons genezing (vs. 24). Maar Jezus is niet alleen onze Verlosser, Hij is in de manier waarop Hij omging met de mensen die Hem kwaad deden ook een voorbeeld voor ons. Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug. Als Hij te lijden had, dreigde Hij niet. Hij liet het over aan God, die zal oordelen. Dat is de les ook voor ons uit dit gedeelte. Vergeldt geen kwaad met kwaad, maar overwin het kwaad met het goede. U voelt wel aan dat deze manier van handelen volledig indruist tegen onze

gevoelens. Wij hebben van nature de neiging om ons eigen recht te halen. Nu geloof ik niet dat het de bedoeling is dat we lijdzaam, al het kwaad over ons heen moeten laten komen. Ik moet eerlijk zeggen dat ik hierin mijn kinderen weleens te kwetsbaar heb gemaakt. 'Sla maar niet terug' zeiden we dan. Het gevolg was wel eens dat het kind niet meer voor zichzelf opkwam. Dat is niet de bedoeling. Maar als je ervoor kiest niet terug te slaan, terwijl je wel de mogelijkheid had om dat te doen, dan ben je sterk. Dan kies je voor het goede en sta je boven de situatie. Dan kun je de dader loslaten en aan God overlaten. Hij heeft het laatste woord.

Lohues zong het al:

Nuum mij mar 'n dromer

Num mij mar naïef

Mar as de Hiele wereld metdöt

Wordt iederiene lief

Ik denk persoonlijk dat Lohues te positief is over de mens. Een mens gaat niet vanzelf meedoen. Daarvoor zit het kwaad te diep in z'n vezels. Maar een mens die verlost is door Jezus Christus en die de Heilige Geest heeft ontvangen is een nieuw mens geworden. Vroeger was hij dwalende, nu kent hij de Goede Herder en deze Herder is de hoeder – letterlijk de opziener – over zijn ziel (25). Van die bekeerde mens mag je verwachten dat de Geest hem vormt en kneed en gelijkvormig maakt aan Christus. Het is Pinksteren geweest! En daarom mag je verwachten dat Hij net als Christus zelf, het kwade beantwoordt met het goede. Zullen we daarom bidden dat de Geest van Pinksteren ons verandert tot nieuwe mensen.

Aordig doen tegen mensen die niet aordig doen

Want die benn aordigheid 't hardste neudig.

Amen